

DİREKTİFLER, DÜZENLEMELER, SÖZLEŞMELER VE TAVSİYELER

AVRUPA BİRLİĞİ VE İŞYERİNDE SAĞLIK VE GÜVENLİK
Lizbon Antlaşması'nın yürürlüğe girmesiyle, Avrupa Birliği Temel Haklar Bildirgesi, Şart'ın VII. Başlıktaki genel hükümlere uygun olarak yerindenlik ilkesine saygı gösterilerek yasal olarak bağlayıcı hale geldi. Sosyal Diyalog çerçevesinde yapılan sosyal taraflar arasındaki anlaşmalar, sosyal meselelerde mevzuat girişimlerini başlatmanın diğer bir yoludur.

İş Sağlığı ve Güvenliği Stratejik Çerçevesi (2014-2020)
Avrupa Komisyonu, iş sağlığı ve güvenliği için stratejik bir çerçeve benimsemiştir (2014-2020). Bu çerçeve, bu alandaki temel zorlukları ve stratejik hedefleri tanımlamakta ve bunları uygulamak için gerekli temel önlemleri ve araçları sunmaktadır. AB'nin, "2020 Stratejisi" uyarınca, Avrupa'da ve dünyada yüksek çalışma koşulları standartlarının geliştirilmesinde öncü bir rol oynamaya devam etmesini sağlamayı amaçlıyor.

Avrupa İş Güvenliği ve Sağlığı Ajansı (EU-OSHA)
2013'te Avrupa Ajansı, Avrupa'daki iş yerlerinde güvenlik ve sağlığın güçlendirilmesine yönelik "İşyerinde Güvenlik ve Sağlık ile ilgili Avrupa Haftası" ile başladı.

ILO ve İşyerinde Sağlık ve Güvenlik
1981 tarihli İş Sağlığı ve Güvenliği hakkındaki 155 No'lu ILO Sözleşmesi, işyerinde bir güvenlik ve sağlık kültürünün desteklemek için uygun bir çerçeve sunmaktadır.

ILO, 2003 yılında, 28 Nisan'ı İş Dünyasında Güvenlik ve Sağlık Günü olarak kabul etti, ve dünya çapında işyerlerinde bir güvenlik ve sağlık kültürünü teşvik etmeye odaklandı ve örgütün dayanakları olan üç tarafılık ve sosyal diyalog tarafından desteklendi.
Her yıl 28 Nisan'da dünyadaki sendikal hareket, iş kazalarının ve meslek hastalıklarının kurbanlarını hatırlıyor.

1989'da kabul edilen, iş sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili Avrupa çerçeve direktifi (89/391/EEC sayılı direktif) işyerinde sağlık ve güvenliğin geliştirilmesine yönelik önemli bir adım olmuştur. Bu çerçeve direktifi, önleyici tedbirlerin yanı sıra hem kamuda hem de özel sektörde hem çalışanların hem de temsilcilerinin bilgilendirme, danışma, dengeli katılım ve eğitim olanağını sağlar.

Özel Direktifler::

- 2013/35/EU - elektromanyetik alanlar
- 2009/161/EU - kimyasal maddeler
- 2006/25/CE - yapay optik radyasyon/ışınım
- 2004/37/CE - İş yerinde kanserojen veya mutajenlere maruz kalma risklerinden işçilerin korunması;
- 2003/10/CE - gürültü
- 2002/44/CE - Fiziksel etkenler nedeniyle işçilerin riske maruz kalmaları (titreşim)
- 2001/45/CE - İş ekipmanı kullanımı
- 2000/54/CE - işyerinde biyolojik ajanlar
- 92/58/CEE - işyerinde güvenlik ve / veya sağlık işaretleri
- 90/269/CEE - Yüklerin elle taşınması
- 89/654/CEE - işyerinde sağlık ve güvenlik gereksinimleri

Düzenlemeler (AB)

Kimyasalların Kaydedilmesi, Değerlendirilmesi, Onaylanması ve Sınırlanması (REACH) ile ilgili 18 Aralık 2006 tarihli ve 1907/2006 / EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönetmeliği

İşyerinde kamu sağlığı ve iş güvenliği ve sağlığı ile ilgili Topluluk istatistiklerine ilişkin 16 Aralık 2008 tarihli ve Avrupa Parlamentosu ve Konsey Yönetmeliği (EC) No. 1338/2008

ILO Sözleşmeleri ve Tavsiyesi:

2006'da İş Güvenliği ve Sağlığının Geliştirilmesi Çerçevesi No. 187

174 no'lu büyük endüstriyel kazaları önleme konusunda, 1993.

161 No'lu İşyerinde Sağlık Hizmeti hakkında, 1985

1981 tarihli işçi güvenliği, işçi sağlığı ve çalışma ortamı hakkında 155 sayılı;

Tavsiye No. 194 - Mesleki hastalıkların periyodik olarak incelenmesi

TGAT Tekstil, Giyim, Ayakkabı ve Tabaklama

EN ACİL MESLEKİ TEHLİKELER VE HASTALIKLAR VE TELAFİLERİ

Ortaklar:

Destek Veren:

European Commission -Employment, Social Affairs & Inclusion

EN ACİL MESLEKİ TEHLİKELER VE

Tekstil, Giyim, Ayakkabı ve Deri Sanayileri, üretim süreci boyunca, işçiler için çeşitli riskler, yani diğerleri yanında, çözücülerin ve yapıştırıcıların kullanılmasından kaynaklanan kimyasal risklere, ekipman kullanımıyla ilişkili mekanik risklere sahiptirler ve de tekrar eden işten, hatalı duruşlardan ve yüklerin elle taşınmasından kaynaklanan ergonomik riskler).

Bunlar, yüksek iş hızı, zayıf duruş/postür ve tekrarlayan çalışma ile öne çıkan sektörlerdir. Bu çalışmanın özellikleri mesleki hastalıkların ortaya çıkmasına elverişlidir. Kas-iskelet sistemi yaralanmalarından (tendineit gibi) kaynaklanan hastalıklar, stres ve solunum forum hastalıkları işçilerde en sık rastlanan olarak öne çıkmaktadır.

Son yıllarda meydana gelen değişiklikler sonucunda yeni ve ortaya çıkan riskler olmuş ve özellikle de teknik yenilik veya sosyal veya örgütsel değişiklikler düzeyinde çalışanların sağlık ve güvenliği üzerindeki etkilerinin önlenmesi ve izlenmesi yerine getirilmelidir. Bu bağlamda, çalışma ortamındaki olumsuz sosyal etkileşimlerden kaynaklanan bazı psikososyal risk faktörleri vurgulanmaktadır.

MESLEK HASTALIKLARI:

Mesleki hastalık, doğrudan çalışma koşullarından kaynaklanan ve mesleğin yerine getirilmesinde kısmen veya tamamen yetersiz kalmaya ya da ölüme neden olan hastalıktır. Meslek hastalıkları, işyerinde mevcut risk faktörlerine bağlı olmaları dışında, diğer hastalıklardan hiçbir şekilde farklı değildir.

Mesleki Hastalıklar Listesi, 2002 hakkında ILO Tavsiyesi (No. 194) ve de Avrupa meslek hastalıkları listesi hakkında 19 Eylül 2003 tarihli Komisyon Tavsiye Kararı (No. C-2003-3297 uyarınca bildirilen) ilgili ulusal kayıt ve raporlama sistemlerinin oluşturulması, geliştirilmesi veya güçlendirilmesi ve uyumlaştırılması için bir model olarak ve mesleki kaza ve hastalıkların telafisi için çeşitli ülkeler tarafından kullanılabilir. Listeyi, ILO Yönetim Organınca toplanan uzmanlarının üç taraflı toplantılarıyla düzenli olarak güncellemek için yenilikçi ve basitleştirilmiş bir prosedür sunmaktadır

RİSKLER

ERGONOMİK RİSKLER: Ergonomik riskler arasında yüklerin elle uygunsuz taşınması, yetersiz duruşlar ve hareketler, aşırı tekrarlayan hareketler, vücut dokularında doğrudan mekanik basınç, termal ortamın titreşimleri ve rahatsızlığı sayılabilir.

KİMYASAL ÜRÜNLER: Tehlikeli kimyasal madde, tehlikeli madde veya karışımların sınıflandırılması, ambalajlanması ve etiketlenmesine ilişkin ilgili mevzuatta belirtilen kriterlere göre tehlikeli bir madde veya karışım olarak sınıflandırılan ya da bu sınıflandırmanın kriterlerini karşılamamakla birlikte güvenlik risklerini de beraberinde getiren herhangi bir kimyasal maddedir ve fiziko-kimyasal veya toksikolojik özelliklerine ve iş yerinde kullanılması veya sunulma şekillerine bağlı olarak çalışanlar için güvenlik ve sağlık riskleri içerebilir.

MEKANİK RİSKLER: Mekanik tehlikeler, sahip oldukları veya neden olabilecek mekanik enerjiden ötürü yaralanmaya neden olan makinelerin, ekipmanların ve çalışma aletlerinin hareketi ile ilgilidir.

CİNSEL TACİZ: Bir işçiye rahatsız etme, sindirme ya da aşağılama amacıyla sözlü veya fiziki bir biçimde cinsel nitelikte istenmeyen davranış.

HASTALIKLAR VE TELAFİLERİ

RİSKLER

PSİKOLOJİK TACİZ: Düşmanca, aşağılayıcı, küçük düşürücü ya da saldırgan bir davranış yaratarak kişiliklerini, haysiyetlerini ya da fiziksel ya da zihinsel bütünlüklerini elde etmek amacıyla bir işçiye ya da bir grup işçiye yönelik yöntemsel olarak organize edilmiş, geçici olarak uzatılmış bir zulüm uygulaması olarak algılanır.

İŞ YERİNDE ŞİDDET: Çalışanın, işle ilgili durumlarda istismar edildiği, tehdit edildiği veya saldırıya uğradığı, güvenliğini, esenliğini veya sağlığını tehlikeye atan herhangi bir olay.

PSİKOSOSYAL RİSKLER: Psikososyal riskler, çalışmanın tasarlandığı, organize edildiği ve yönetildiği şekil ile ilgili risklerdir ve sosyal, çevresel ve işçilerin becerileri ve ihtiyaçları ile etkileşim içerisinde psikolojik, fiziki veya sosyal hasarlara neden olabilir

MESLEKİ STRES: "İş talebinin işçinin onlarla başa çıkma kapasitesini aştığı işçinin özellikleriyle çalışma koşullarının etkileşimi" ile karakterizedir.

KİŞİSEL KORUYUCU EKİPMANLAR (PPE):

KKE, işçiler tarafından kendilerini mesleki risklerden korumak için, toplu koruma teknik metotları veya önlemleri ya da işin organizasyonu süreci ile önlenemeyen veya sınırlandırılmayan tüm ekipman ve ek donanım veya tamamlayıcı olarak kabul edilir.

ÖNLEME:

Önleme, teknolojilerin gelişimini hesaba katmalı ve önleme genel ilkelerine göre geliştirilmelidir; somut çalışma ve üretim faaliyetlerine odaklanmak; Çalışan katılımını arttırmak; tüm risk faktörlerini ve aralarındaki risklerin etkileşimlerini karşılamak; işin tasarımı ve organizasyonuna müdahale; ve belirtilen özellikleri göz önüne alındığında, sürekli iyileştirme süreçlerine dayandırılmalıdır.

Üye devletlerin, işçilerin iyi/insana yarıyor bir yaşam sürdürülmesi için iş kazalarının önlenmesi, değerlendirilmesi ve tazmini için politikalar geliştirmeleri gereklidir.

İşverenler, iş organizasyonunda güvenli bir çevre, ergonomik iş geliştirme, yeni ve daha iyi sosyal ilişkileri artırma ve risklerin ve meslek hastalıklarının değerlendirilmesi ve önlenmesi için yönetim sistemlerinin geliştirilmesi sorumluluğunu taşır.

İşletmeler, emniyet, sağlık ve esenliği teşvik etmek için mesleki risk ve hastalıkların değerlendirilmesi ve önlenmesi için uygun araç ve süreçlerle entegre ederek faaliyetlerini geliştirmelidirler.

Bilgi ve eğitim alanında önleme aktörleri olarak, işçilerin bilgi, eğitim ve katılımı ve de önleme faaliyetlerinde istişarede bulunmak ve işbirliği yapmak oldukça önemlidir.

Şunlar temel önemlidir:

Hükümetler ve Sosyal Ortaklarla ortaklaşa iş sağlığı ve güvenliği politikalarının geliştirilmesi;

• Mesleki riskler konusunda bilinci, bilgiyi ve önlemeyi arttırmak üzere eylemler gerçekleştirmek

• Standartlara uyum sağlamaya katılmak ve sürekli bir önleme kültürü geliştirmek;

Mesleki risk ve hastalıkların değerlendirilmesinde, önleyici tedbirlerin uygulanmasında ve eğitimde çalışanların katılımını teşvik etmek.